

Duhovni Dr. Ante

Libemik

GRADSKA BIBLIOTEKA
"JURAJ ŠIBENIK"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Pojedini broj stoji Din 0.50.

Poštarina plaćena u gotovom

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 16. studenoga 1930.

Broj 23.

Vatikanski svjetionik

Prošlo je već decenij, što je svršio veliki rat. No mir nije bio sklopljen na temelju ljubavi evanđelske. Zato su sinovi Božji opet u mržnji, u pripravi za rat. Povijest Kaina i Abela se opetuje. Već smo pisali, kako svijetu, koji je u krizi, nema drugoga izlaza ni spasa, nego ili da se vrati Kristu ili da propane u najgore barbarstvo. Crni oblaci još i dalje pokrivaju Evropu. Narodne manjine, zarobljene i bez prava, čekaju za slobodom, pa spremaju političke atentate. Političari govore o miru, a pojedini pretjerani nacionalizmi spremaju rat, jer se sve države natječu u sve većem razrušavanju i troše grdne milijarde za vojaku i mornaricu. Ljudi govore o slobodi, o autonomijama, o separatizmima, a međutim apsolutizam i imperijalizam vlada po državama. Pretjerana čežnja za bogatstvom kriva je, da se bacilo na tržišta mnogo više materijala negoli je potražnja i potrežak, pa, i ako su Sjeverna Amerika, Kanada i Argentina krcate hranom, Kalifornija ne zna, što bi s petroleumom, a Pensilvanija s ugljem, po Americi je oko 6 milijuna radnika bez zarade, bos i goli, a nije bolje radničkom narodu ni u Evropi, jer su financijske krize i poteškoće tolike, da je svuda veliko nezadovoljstvo. Svuda se prestrašeni ljudi u strahu pitaju: Kamo idemo?

Pred ovom dosta crnom nestalnošću naravno je, da svi državni civilnih naroda bacaju svoj pogled na Vatikanski svjetionik, te nastoje, da sa bijelim starcem iz Vatikanskoga Grada uzdrže dobre i srdačne odnose, sklope konkordat, jer ih povijest uči, da je Papa bio, jest i bit će najveća moralna vevlast na svijetu. Od Pape traže upute od Pape traže savjet, jer je on jedini nepogrješivi učitelj istine. Državnici se opravdano boje komunizma, pak traže za obnovu duhova

pomoć Crkve. No zato treba da državnici dadu Crkvi svu slobodu, što joj pripada kao Božjoj instituciji, da može vršiti vani i u školi svoje veliko i sveto poslanstvo: obnavljanje ljudskoga društva u Kristu.

Treba povećati broj satova vjeronauka u školama, treba olakšati djelovanje vjerskih društava za mladež, treba staviti granice širenju blatne pornografske štampe, koja truje mladenačka srca. Tek onda moći ćemo govoriti o obnovi duhova, što je najveća potreba sadašnjosti.

Iza rata korupcija je previše zavladsala i kod viših i kod nižih; prevelika je čudoredna pokvarenost uma i srca, da bi se tko mogao nadati, da će što uspjeti bez jakoga sudjelovanja Crkve. Laicizam, koji je bacio u kut Boga i Njegove svete zapovijedi, već je duboko otrovao sva naša duševna vrela, te uzdrmao i iskvario dosta i same temelje čudorednoga reda. Auktoritet će biti spašen samo onda, ako se opet počne davati Bogu ono, što Mu pripada, te ako se bude živo uznastojalo, da kršćanstvo opet oživi svojim duhom ovo umiruće društvo i izbavi ga od nove poganštine i gliba, u koji je opet upao.

Svjetlost dolazi svijetu samo po Vatikanskom svjetioniku! Badava je i ludo tražiti je drugamo! *Jose*

Da nije zloba, bila bi ludost!

I.

Liberalci, otpadnici od Crkve i uopće svi protivnici katoličke vjere, da populariziraju svoje nastojanje i opravdaju svoje nepošteno huškanje, služe se krilaticom, da neće Papu Talijanca. Mi, koji vjerujemo, da je Papinstvo utemeljeno od Isukrsta, da Duh Sveti ulazi u vladanje Crkve i izbor Pape svojim sudjelovanjem i da je Papa duhovni pastir duša, slušamo, ljubimo i častimo sv. Oca Papu, ma koje on bio narodnosti.

A što bi htjeli svi gornji protivnici i koga bi htjeli? Mi smo nazad nekoliko brojeva donijeli mišljenje uvaženoga njemačkog pisca, kako je u današnjim prilikama najshodnije, da Papa bude Talijanac. On - Nijemac ne žalosti se, što već od četiri vijeka sjedi na papinskoj stolici Talijanac iza zadnjeg inostranca. - Nijemca. Koga bi dakle htjeli za Papu? Mislite li, da bi oni bili uzor katolici i da bi se otpali starokatolici vratili u katoličku Crkvu, kad bi Papa bio Francuz? Svatko razumije, da je ona njihova riječ samo jedna od tolikih besmislenih napadaja na Crkvu.

Francuza ima 39 milijuna, imaju toliko kardinala, narod su slavan, moćan bogat i napredan, a ipak ne tuže se, da nije Papa Francuz. Velik je i silan njemački narod, te ima 24 milijuna katolika i nekoliko kardinala, a ni njima nije krivo, što nije Papa Nijemac. Ne tuže se Španjolci, kojih ima 23 milijuna katolika, ne tuže se Poljaci, kojih je 30 milijuna katolika, gotovo posve katolički i veliki narodi, a tuži se nekolicina Hrvata, sigurno gnjilih katolika.

Zar bi htjeli, da bude Papa Hrvat? Nijesmo li pravo rekli, da bi to bila ludost, da iz njih ne govori zloba. No Papa je Talijanac, Zar je zato Papa naš neprijatelj? Papa je duhovni otac, koji se ne pača u politiku, i pokazao je, da se ne boji dignuti svoj glas na obranu svoje djece i proti diktatoru. Ni Francuzima nijesu Talijani prijatelji, i neprestano „duce“ reži na Francusku, jer mu smeta Nica, Korsika, Tunis, Sredozemno more, baš kao i Jadransko, pa ipak ne govore proti Papu Talijancu. Trpe naši sunarodnjaci pod tiranskim jarmom, ali ne trpe manje ni tirolski Nijemci, pa ipak ni Nijemci ne zaziru od Pape Talijanca, nego ga ljube i poštuju kao oca svoga.

No može li neposlušni sin, koji ostavlja dom očev, da bude privržen ocu? Jao neharnoj djeci! Bog ih prosvijetlio!

Početak diploma i prebrona
modala: Spik 1935.

odilo
atv!
ataš!

Biskup Strossmayer i starokatolici

XIII.

DOKUMENTI

1. Kako je biskup dr J. Strossmayer objelodanio dekrete Vatikanskoga sabora.

GLASNIK biskupije Djakovačko-Sriemske. Teč. I. br. 1. 1873.:

Odluke

od 8. Srpnja 1870.

Mnogo se piše i slovi po svuda i svakako o Vatikanskom saboru, a najpače o zaključnih tičućih se „Crkve Kristove“. Tekst njihov u raznih, osobito političkih dnevnih priopćen, nije za nas niti konkretan niti poufan. Stoga je nužno, da p. n. čitatelji naši pravotno doznadu, što je u IV. sjednici istoga sabora od 18. Srpnja 1870., a pod naslovom: „Constitutio dogmatica prima de Ecclesia Christi“ (Prva dogmatska konstitucija o Crkvi Kristovoj), i to u četiri glave odlučeno. To im priopćujemo iz knjige: Acta et decreta SS. Oecumenici Concilii Vaticani, in quatuor prioribus Sessionibus. Romae. Ex typografia Vaticana. 1872. Vol. I. in 8°, pag. 359. (Rad i odluke sv. Ekumenskog (Općeg) Vatikanskog Sabora, u 4 prvim sjednicama. U Rimu. Iz Vatikanske Tiskare. 1872. Svez. I. u 8°, str. 359):

Caput I. (Poglavlje I.)

De Apostolici primatus in Beato Petro institutione. (O ustanovljenju

Apostolskoga primata (prvenstva) u blaženom Petru.)

Caput II. (Poglavlje II.)

De perpetuitate primatus Beati Petri in Romanis Pontificibus. [O vazdašnjem (vječnom) primatu blaženoga Petra u Rimskim biskupima (Papama).]

Caput III. (Poglavlje III.)

De vi et ratione Primatus Romani Pontificis. [O moći i značaju primata Rimskog biskupa (Pape).]

Caput IV. (Poglavlje IV.)

De Romanis Pontificis Infallibili Magisterio. [O nepogriješnom učiteljstvu Rimskoga biskupa (Pape).]

I Litva proti Crkvi

Proročanstvo Isusovo, da će Njegov Crkva biti progona, neprestano se ispunja, te potvrđuje, da je katolička Crkva prava. Svrši progono na jednoj, a počne na drugoj strani. Eno krvava u Mehiku, u Rusiji, u Kini, ali i nekrvava u raznim zemljama. Neprijatelji Crkve bi htjeli, da Crkva bude njihova robinjica. Zato joj skućuju i kraje slobodu. Znajući, da je budućnost onoga, čija je mladež, osobito nastoje, da zapriječe upliv Crkve na mladež.

Nedavno smo zabilježili neprijateljsko postupanje grčke vlade proti katoličkim školama. Danas moramo da spomenemo sličan postupak u

Litvi. Vlada je htjela da omladinska katolička društva budu oruđe u njezinim rukama. Crkvene vlasti nijesu na to pristale, a vlada je naprosto raspustila sve omladinske katoličke organizacije. Ovaj vladin korak se protivi konkordatu, što ga je vlada sklopila sa sv. Stolicom. Po konkordatu je zajamčen slobodan rad svim katoličkim društvima. Zato svi litavski biskupi izdadoše pastirsko smo, kojim preporučaju vjernicima, da ne čine ničega proti vlastima, ali mladež neka ne ostavlja svojih prostorija nego pred silom. Biskupi naglašuju pravo katoličke Crkve, da kršćanski uzgaja mladež.

Vlada je počela raspuštati katolička društva, ne zazirući pri tome od grube sile. Time je već počela neka vrst progona, a prijeti se, da će se ići i dalje, te postupati proti biskupima. Nije dvojbe, da će i u Litvi katolička Crkva, kao uvijek i svagdje, na koncu pobijediti. No ovakav postupak vlasti silno će škoditi državi i narodu, a to tim više, što u zemlji ima i drugih nevolja. Zaslijepljeni ljudi vide pogibelj u katoličkoj vjeri, a pogoduju komunizmu i framasunstvu, koji potzapaju temelje svake države i društvenoga poretka!

„S nebesim svakoja, a bez njih nikoja.“

Hrv. nar. poslovice

Kako umiru progonitelji Crkve i Pape

(Nastavak 1.)

Nestorij, koji je nijekao, da je Bl. Djevica Bogorodica, kukavno umre u progono, a njegov svetogrđni jezik bi rastočen od crvi. Car Kostancije postade Arijanac, te stade progonoiti katoličke biskupe i samoga Papu Liberija. Dok je on bjesnio proti Crkvi, diže se proti njemu sinovac Julijan. Dok se Kostancije sprema proti izdajici, napade ga takva vrućica, da mu je tijelo postalo kao žerava i u malo dana ga skonča. Julijan Odmetnik svrši još gore od strica. Zadaoši toliko jada Crkvi svojim progonojem i đavolskim spletkama, u ratu s Perzijancima bi proboden strijelicom, pa, kako se pripovijeda, izvadiši iz prsiju strijela i uzevši u raku krvi, što mu se točila iz rane, očajan za-

vapi prama nebu: „Pobijedio si, Galilejče!“ — i izdahnu.

Car Valent umre izgorjevši živ u jednoj pojati, kamo se bijaše zaklonio. Car Bazilik, branitelj Eutihijanaca, prezirući Papine opomene, izdan i svladan od Zenona, bi bačen skupa sa ženom i djecom u suhi zdenac, gdje umre od gladi i studeni. Hunerik, kralj Vandala, okrutno progonojaše Crkvu u Africi, rastjeravši biskupe. No brzo dođe pokaranje Božje. Nastade suša, glad i kuga, te oboli sam kralj, tako da mu se živo tijelo usmrđelo, izjedeno od crvi, te mu je meso otpadalo na užas i strah sviju. Anastazij I. braneći Eutihijance, prezirući opomene Pape Simaha i Ormizde, rastjera katoličke biskupe. Brzo se osjeti kazna Božja. Počeše navale neprijatelja, a potres uništi više gradova. Kad jednom poče sijevanje i gr-

mljavina, car prestrašen stade bježati iz sobe u sobu — te bi našast mrtav, sav zgrčen, pogođen od groma.

Teodorik, kralj ostrogotski, dok je bio u miru sa Crkvom i s Papom, kraljevaše mirno i slavno, ali čim poče borba s njima, zapade njegova zvijezda. Bačivši u tamnicu Papu Ivana I, umori ga gladom i žeđom. No 3 mjeseca poslije umre i on. I gle čuda! Izdade naredbu, kojom dozvoljava Arijancima, da uzmu katoličke crkve 26. augusta 526., a to je bilo u nedjelju, i baš onoga dana spopade ga silan pro-ljev te izgubi život i krunu.

Kostancije II. zlostavljaše Papu sv. Martina i progna ga na Kersones, gdje je i umro. No ne prođe mnogo, te je bio u kupaoni zaklan od nekoga svog časnika, a bilo mu je tek 38 godina.

(Nastavit će se.)

U duhanu je otrov!

Kad mladi pušač prvi put stavi u usta „cigaret“, namršti lice, stiska oči, suze prolijeva i brzo pljuje. Puši na silu, ali on hoće da bude „čovjek“. Čini mu se, da to nije, kad ne zadimi oko sebe. Ako mu roditelji ili učitelji zabranjuju pušenje, ono će mu, kao zabranjeno voće, biti slađe. Mladi pušač počeo će se hvaliti, da zna vući dim kroz nos, i hvali se, ako jače puši, govoreći: „Vidi, koliko ja mogu potegnuti!“ Jadan ti jel! Sam sebe zarana truje.

U svakom duhanu ima otrova od 2—8%, koji se zove nikotin. K tome pri pušenju stvaraju se otrovni gasovi amonijak, ugljični dioksid, pa sve to dolazi u pluća, kao i dim od cigaretnoga papira. Pogotovo zadnji okrajci cigare imaju sakupljenoga toga pomiješanog otrova. U kamašu lule ima ih najviše. Često se vidi, da je pušač izgubio rume, nilo lica, postao je suh i mršav, zaostao mu je tjelesni razvitak, poremećeni su mu živci, oči pokvarene, srce mu redovito ne kuca, niti mu krv uredno kola. Mišice su mu slabe, boli ga želudac, katar mu se stvara u grlu i kašlje, a gdjegod i rakranu na jeziku i ustima ima. Sve to u njemu djeluje otrov, koji on puši i disponira ga osobito na tuberkulozu, od koje danas čovječanstvo najviše trpi i od koje najviše bolesnika umire. Stara je poslovice: „Od duhana kuća popljuvana“. Pušač u 50 godina života iskašlje i ispljuca oko 300 kilograma materije. Jedan liječnik kaže: Svaki dim od cigare uništava po jedan plućni mjehurić. U svakom kolutu dima ima propalih mjehurića pluća. Da se plućni mjehurići ne obnavljaju, pušač bi brzo iskašljao sva svoja pluća. No tome obnavljanju ima granica. Kad koža na prstima požuti tako od duhana, da se ničim ne da ukloniti, onda je jasno, da nježna pluća, osobito mladeži, moraju pretrpjeti teške promjene i oboljenja.

Valja znati, da duhan također muti pamet, odnosi mladenačko veselje, slabi jakost volje i pamćenje. Netko je rekao, da filozof Kant ne bi onako maglovito pisao, da je manje pušio.

Za duhan se troše mnoge pare.

Pomislite, koliko milijuna dobiju države monopolom duhana. Mase naroda ne bacaju novac u more, nego u zrak. Za duhan se troši malo pomalo, svaki dan, ali da se skupi sav trošak, bila bi ogromna svota, koja bi se mogla pametnije potrošiti. No zaludu je to govoriti, kad imade i siromaha, koji vole duhan nego kruh.

Ne smijemo reći, da je duhan za svakoga zlo i propast, ali je sigurno za mnoge i mnoge, da im donosi zlo i šalje ih ranije u grob. Ne može se reći, da je pušenje za svakoga grijeh, ali nije ni krepost. Ne može se zamjeriti, što odrastao čovjek umjereno puši, ali je žalosno i pogibljivo, da mladež puši, da stariji puše mnogo, da ženske puše, kao da im nije dosta raznih ličila i drugih uzaludnih troškova. Kakav nam je naš prosti narod, gdje se mnogo puši, gdje već djed ili otac stavlja djetetu lula u usta i govori: „Puši malit... Ajde potegni dobro!“ Je li čudo, da ta djeca zarano zakrčljave, a porod se izrodi?

Čovjek se može ostaviti pušenja, ako samo hoće. Takvih primjera ima svagdje. Voljom se uklanjaju zle navike. Najbolje je ne početi pušiti, pa čovjeku ne će doći ni napamet duhan. Ne valja se naviknuti. Nemoj misliti ni govoriti: Pušiću, da rastjeram brigu ili dosadu; pušit ću zbog društva, zbog svečanosti; pušiću, jer sam se obikao. Nego radije promisli i reci: Ne ću pušiti, jer mogu biti i bez toga. Ova mi navika ne koristi, nego škodi. Bit ću zdraviji, ako ne pušim!

U nekim zemljama zabranjeno je prodavati duhan mladeži do 16 godina. Kod nas nema toga. No roditelji i starješine ne bi smjeli pušiti, da duhan kvari mladu krv, da kvari novi naraštaj.

D. K. S.

Dragi moji Bečlijel! Vi ste ljudi od parcova. Parcovi se truju otrovom, što im ga drugi podmetnu. A vi, kad kupujete protivjerske novine, kupujete otrov sami svojim vlastitim mučno zasluženim novcem i trujete njim sebe i svoju djecu.

Pater Abel

Smiješno ali žalosno

Poznavao sam jednoga mladog kršćanina, koji je bolovao od gute. Na dane tako bi mu otekale ruke, da ne bi mogao ni prstima micati, a tako otežale, da bi jedva mogao s njima kretati.

Jednom ga pohodi župnik, a on mu se stade tužiti: „Gospodine župniče, teško mi je, ne mogu se ni prikrstiti!“

Istoga dana pohodi ga jedan njegov rođak, a on će ti mu: „Petre moj, teško mi je, ne mogu ni žlicu držati u ruci.“

Nažalost imade i katolika, koji bi svakom loncu htjeli biti poklopac. Takvima bi naš pjesnik A. Šenoa doviknuo: „Budi svoj!“ A dragi Isus bi im rekao: „Ne možete dva gospodara služiti!“

Oznake tolerancije

Liberalna „Frankfurter Zeitung“ piše: „Tolerancija je stvar izobrazbe i duševnog odgoja. Njezina je oznaka, da poštuje stvari i pojmove, koji su sveti jednom dijelu sugrađana, i onda, kada netko u svemu i ne dijeli njihova nazora. Nekulturno je to ne činiti. Surovo je — da se blago izrazimo — druge ljude vrijeđali u njihovim svetim čuvstvima.“

Ovako protestanti! A što bi rekli o tolikim uvredama i napadajima, što ih mi i druge naše katoličke novine zabilježile?!

Svaštice

Katolička mladež u Čehoslovačkoj

Svima su poznati katolički *Orlovi*, koji su dika i ponos tih slavenskih naroda na sjeveru. Osnovani god. 1903. danas oni broje oko četvrt milijuna članova pod vodstvom Msgra Srameka, koji je prošloga mjeseca svečano proslavio svoju šezdesetogodišnjicu.

Česi imadu za česku mladež još jednu organizaciju: *Sdruženi katol. mladeže v Čechách* sa 407 organizacija i 11.532 člana. Glasilo im je „*Dorost*“ sa 8.000 pretplatnika.

Nijemci u Čehoslovačkoj — kojih ima 33% — također imadu za katoličku mladež svoju organizaciju, i to *Reichsbund der Deutschen katol. Jugend*. Organizacija je osnovana god. 1920. Ova organizacija se ne bavi športom, već samo kulturno socijal-

nom radom te broji 9.000 članova, učlanjenih u 251 organizaciju. Glasilo im je mjesečnik „Jugendsturm“ sa 4.000 pretplatnika. Za vođe organizacije izdavaju „Der Führer“.

Katolički Nijemci u Čehoslovačkoj imaju još za čake srednjih i visokih škola organizaciju *Staffelstein* sa 2.000 članova i sa dva glasila, i to „*Staffelstein*“ za čake i „*Die Saat*“ za odrasle. Svrha joj je vjerski, kulturni i socijalni odgoj katoličke muške i ženske učeće mladeži.

Sva ova katolička omladinska društva pokazala su kroz ove praznike izvanredno živu i jaku djelatnost, u koju treba da se i mi katolici Jugoslavije ugledamo te je što više razvijemo za duševni i tjelesni napredak i spas naše seoske, radničke, gradske i učeće omladine.

Papa i misionari

Kao jubilarni dar Papi talijanski trgovci i industrijalci darovali su Papi mnogo predmeta, koji mogu biti na korist misionarima, tako plugova, parnih praona, medicinskih proizvoda, kancelarijskih proizvoda, harmonijuma, rubenine, satova, pobožnih slika, oltara, zvona, crkvenoga rublja i paramenata (haljina), kreveta, školskih klupa, bicikla, kamiona. Darovali su u kratko sve ono, što može da služi misionarima. Važno je znati, da Crkva u poganskim krajevima uzdržava: 692 bolnice sa 283.505 bolesnika; 857 ambulanta, koje su liječile u godini dana 11.066.750 osoba; 81 bolnicu za gubavce sa 14.060 gubavaca; 299 uboških domova sa 11.341 starcem; 1.528 sirotišta sa 81.240 sirota; 29.264 pučkih škola sa 1.299.551 učenika; 1.117 srednjih škola sa 178.444 đaka; 156 učiteljskih škola sa 8.032 đaka; 386 stručnih škola sa 29.348 omladinaca te 5 sveučilišta sa 1.107 akademikara. Eto, kako Papa troši svoje novce... šireći evanđelje po svijetu i pomažući misionarima, koji nose luč kršćanske civilizacije narodima, koji žive u tminama poganstva!

Njemačka mladež kod Pape

Sv. Otac je 20. septembra primio 100 mladića iz Njemačke pod vodstvom Isusovca O. Noppela. Oni su došli u Vatikan, da izraze Namjesniku Kristovu na zemlji nepokolebivu sinovsku odanost organizacije „Katoličke mladeži“ Njemačke, koja broji 390.000 članova. Mladi hodočasnici tom prilikom izvjestili su, kako je iz ove organizacije nikla pred 10 godina druga organizacija pod nazivom „Čete za navelu“, koja već broji 25.000 članova. Njezina je zadaća, da najvećim žarom širi Kraljevstvo Krista Kralja u dušama. Papa zahvaljujući na adresu O. Noppela rekao je, kako se veseli, što može da govori zastupnicima mladića, „koji su u prvom redu čisti, poštenu, pobožni, radišni, svjesni svojih dužnosti, vjerni, čvrsto odani svim dužnostima prema Bogu i ljudima, vjerni i čvrsti kao hridina... Otadžbina i Crkva mogu se stalno od njih nadati boljoj budućnosti.“

Molitva za Rusiju

U tajnom konzistoriju od 30. lipnja o. g. zapovjedio je sv. Otac, da se molitve iza sv. Mise (3 Zdravo Marijo, Zdravo Kraljice itd.) imaju primijeniti za mukotrnu i kršćansku Rusiju. Duhovni pastiri neka što češće opominju vjernike na molitvu za Rusiju. To vrijedi za svećenike zapadnog obreda. Svećenstvo istočnih obreda ima se moliti za Rusiju u „Velikoj Ekteniji“. Na ovaj novi dokaz ljubavi sv. Oca prema Rusiji svjetska štampa nije se nažalost ni osvrnula.

Utješljive pojave

U pariškom bogoslovnom sjemeništu uči ove godine 112 levita, koji su do malo prije bili u t. zv. sjajnim svjetskim zvanjima. Među ovim Božjim pozvanicima ima: 1 pukovnik, 1 zapovjednik bataljona, 6 kapetana, 12 poručnika, 26 potporučnika, 4 oficira mornarice, 5 svršenih tehničara, 5 inženira, 3 plemića, 2 književnika, 6 ad-

vokata, 1 financijski inspektor, 1 upravitelj velike trgovačke kuće, 33 razna činovnika, pa i 2 člana revolucionarnoga kluba. Zaista su utješljiva zvanja na apostolat ovih odraslih ljudi! Katolička Francuska se s punim pravom mnogomu od njih nada.

Ove godine će biti posvećeno 145 njih za svećenike u Beču, a 20. pr. mj. u župskoj crkvi sv. Antona pjevao je prvu Misu bivši pukovnik Hugo Richter, rođen god 1869. u Prahi, koji se na to bio zavjetovao u svjetskom ratu, ako izađe živ iz baramazurskih jezera. Sada je eto izvršio svoje obećanje.

Supruzi Oswald, profesori na konservatoriju Baltimora (U. S. A.), odlučili su, da stupe u samostan. Suprug je stupio u novicijat Družbe Isusove u Wernesvilleu, a supruga u red karmelićanki.

Umjetnica Hautin u Parizu ostavila je daske pozornice i izabrala tihi život molitve u samostanu.

Iz katoličkoga Šibenika

Redenje. U nedjelju, 9. tek. mj., presvij. biskup udijelio je u sjemenišnoj crkvi red subdjakonata nadstojniku sjemeništa vlč. Petru Miheliću. U nedjelju 16. t. mj. udijelit će mu djakonatu, a 30. prezbiteratu.

Sv. Martin bio je i ove godine po starom običaju proslavljen velikim bogoljubstvom. Već uvečer prije na litanijama bilo je mnoštvo bogoljubluka, a jutrom na lekcijama i ranoj Misi bilo je sve puno kao prosa uz brojne pričesti. U 10 sati bila je svečana sv. Misa, na kojoj je propovijedao mp. varoški župnik o. P. Silov. I popodne na blagoslovu je bila puna crkva. Pogodovao ja krasan dan *martinjskoga ljeta* i ubava crkvice sjemeništa, premalena za ovu zgodu, a krasno iskličena.

Apologetske propovijedi, koje u Stolnoj Bazilici sv. Jakova svake večeri u 7 sati iza devetnice Gospi od Zdravlja drži o. J. Belić, već su počele u srijedu 12. t. mj. Na propovijedima opazili smo dosta pobožnoga svijeta, što nas osobito veseli. Ovi su predmeti propovijedi: 1. Potreba Boga; 2. Potreba vjere; 3. Oznake prave vjere; 4. Oznake prave Crkve; 5. Progonstva Crkve kroz 20 vijekova; 6. Bludnost odvraća od Boga i vjere; 7. Bezvjerska štampa odvraća od Boga i vjere; 8. Nerazrješivost sakramenta ženidbe; 9. Interes — pogibao za vjeru; 10. Katolik djelom.

Blagdan Gospe od Zdravlja. U petak 21. t. mj. svetkovina je Gospe od Zdravlja, koja se najsvečanije štuje u Stolnoj Bazilici sv. Jakova. Kako se svetkuje s velikim učešćem građana i vanjskoga svijeta, presvij. biskup dopustio je, da se onoga dana smije mrsiti. Ujutro će u 4^{1/2} sata početi pjevana jutrnja s lekcijama, a u 6 sati pjevana sv. Misa, iza koje će se dalje redati tihe sv. Mise U 11 sati presvij. biskup će držati pontifikalnu sv. Misu, poslije koje će podijeliti papinski blagoslov. Uvečer iza ružarija u 7 sati bit će zadnja apologetska propovijed o. J. Belića „Katolik djelom“ a zatim svečani blagoslov sa Presvetim, koji će držati presvij. biskup.

Novi uresni portal u crkvi sv. Frane. Prigodom renoviranja nutrnosti ove crkve ispoljila se potreba novoga portala, koji je baš ovih dana i postavljen. Novi portal, sav u tvrdom drvetu, ukusno je i solidno izrađen s bogatom ornamentikom u romanskom stilu, te je pravi ukras ovoj starodrevnoj franjevačkoj crkvi.

„Vijenac Bezgrešnoj Djevici“ (ili Dvanaest subota, Devetnica i razne druge pobožnosti na čast Neoskrvjenom Njezinom Začecu) odštampan je ovih dana i dobija se uz Din. 4. u Crkvi sv. Frane — Šibenik.

Počasna diploma: Buma 1909
Sarajevo 1923.

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izradjujem: sve vrsti svijeća, duplra, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene:

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma i srebrna medalja: Split 1925.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva: upravo: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić